

รายงานการประชุม
คณะกรรมการอำนวยการสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
ครั้งที่ 1/2565
วันจันทร์ที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2565 เวลา 13.30 – 15.30 น.
ณ ห้องประชุมหว่ากอ 1 ชั้น 14 อาคารจัตุรัสจามจุรี
สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
และผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระบบ Zoom Video Conference

รายนามกรรมการผู้เข้าประชุม

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
(นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์)	ประธานกรรมการ
2. ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
(นายแพทย์สิริฤกษ์ ทรงศิวิไล)	กรรมการ
3. ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
(นายพงศ์พันธ์ แก้วตาทิพย์) ผู้แทน	กรรมการ
4. ประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย
(นายเชษฐาธิวัฒน์ ไชยสิทธิ์) ผู้แทน	กรรมการ
5. นายสัมพันธ์ ศิลปนาฏ	กรรมการ
6. นายกิตติพงศ์ อรุณพิพัฒน์พงศ์	กรรมการ
7. นายเจษฎา วรรณสินธุ์	กรรมการ
8. นางมรกต ไมยเออร์	กรรมการ
9. นายวิษณุ อรรถวานิช	กรรมการ
10. นางสาวพร้อมพิไล บัวสุวรรณ	กรรมการ
11. ผู้อำนวยการสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
(นายกิตติพงศ์ พร้อมวงศ์)	กรรมการและเลขานุการ
12. นายสมปอง สงวนบรรพ์	ที่ปรึกษา
13. นายประดิษฐ์ เรืองดิษฐ์	ที่ปรึกษา

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม

1. นางสาวพัชรินรุจา จันทโรนานนท์	สำนักงานรัฐมนตรี
2. นางสาวประไพศรี ไผ่สนธิ์	สำนักงานรัฐมนตรี
3. นายทรงพล มั่นคงสุจริต	สำนักงานรัฐมนตรี
4. นายศุภกร ปุญญฤทธิ์	สำนักงานรัฐมนตรี
5. นายคณาคค์ ปั่นสันเทียะ	สำนักงานรัฐมนตรี
6. นางศรินยา สาขากร	สำนักงานรัฐมนตรี
7. นายคณิต สวัสดิ์	สำนักงานรัฐมนตรี

8. นายกัญจน์ชนก ทศพะรินทร์	สำนักงานรัฐมนตรี
9. นางสาวนริศรา เมืองสว่าง	สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
10. นางสาววิภารัตน์ ดีอ่อง	สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ
11. นายกฤษณพงศ์ กีรติกร	หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่
12. นายกิตติ สัจจาวัฒนา	หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่
13. นายเทวินทร์ วงศ์วานิช	หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
14. นางสาวสิริ ชัยเสรี	หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
15. นายธงชัย สุวรรณสิขณณ์	หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
16. นายบัณฑิต ทิพากร	หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนากำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม
17. นางสาวกาญจนา วานิชกร	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
18. นางสาวสิริพร พิทยโสภณ	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
19. นางสาวรติมา เอื้อธรรมากิมุข	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
20. นายสุรัชย์ สถิตคุณารัตน์	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
21. นายพูลศักดิ์ โกษียาภรณ์	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
22. นางสาวนิรดา วีระโสภณ	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
23. นายจักรกฤต วงศ์ธีรวุฒิ	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
24. นางอัญชลียา ธงศรี	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
25. นายคมเมธ จิตวานิชไพบูลย์	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
26. นายณนทวัฒน์ มะกรุดอินทร์	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
27. นางสาวสลิลวรรณ กลับประสิทธิ์	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
28. นางสาวอรพรรณ เวียรชัย	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
29. นางสาวอรนุช รัตนะ	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
30. นางสาวศรีฉัตร ไชยวงศ์วิลาณ	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
31. นายอาศิริ จิระวิทยาบุญ	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
32. นายชาญวิทย์ อุดมศักดิ์กุล	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
33. นางสาวศรณีย์ สิงห์ทอง	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
34. นางสาววรรณพร เจริญรัตน์	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
35. นางสาวนันทรัตน์ มหาสวัสดิ์	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
36. นางสาวภัทรพร บุญยิ่งยง	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ

เริ่มประชุมเวลา 13.30 น.

ในการประชุมคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (กอวช.) ครั้งที่ 1/2565 มีกรรมการอำนวยการและที่ปรึกษาเข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ระบบ Zoom Video Conference จำนวนทั้งสิ้น 9 คน ได้แก่ (1) ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (นายพงศ์พันธ์ แก้วตาทิพย์) (2) ผู้แทนประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (นายเผด็จชัยภักดิ์ ไชยสิทธิ์) (3) นายสัมพันธ์ ศิลปนาฏ (4) นายกิตติพงศ์ อรุณพิพัฒน์พงศ์ (5) นายเจษฎา วรรณสินธุ์ (6) นางมรกต ไหมเออร์ (7) นายวิชญ์ อรรถวานิช

(8) นางสาวพร้อมพิไล บัวสุวรรณ และ (9) นายประดิษฐ์ เรืองดิษฐ์ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประชุมของคณะกรรมการอำนวยการ พ.ศ. 2564 โดยมีการแสดงตนเพื่อร่วมประชุมก่อนร่วมการประชุมและจัดให้มีการบันทึกเสียงและภาพของผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนตลอดระยะเวลาที่มีการประชุมในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบเรื่องการเยี่ยมชมอุทยานธรณีสตูล (Satun Geopark) จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นอุทยานธรณีโลกของยูเนสโก (UNESCO Global Geoparks) อุทยานธรณีสตูลมีหลักฐานทางธรณีวิทยาถึง 6 ยุคปรากฏอยู่ในแหล่งเดียวกัน เป็นการเดินผ่านกาลเวลาสะท้อนให้เห็นประวัติศาสตร์ของโลกเชิงลึก (Deep history) ย้อนไปกว่า 500 ล้านปี เป็นพิพิธภัณฑ์มีชีวิต (living museum) ทางธรรมชาติวิทยา ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีค่าของประเทศ อีกทั้งยังมีชนเผ่ามอญที่เป็นชนพื้นเมืองดั้งเดิม แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีของดีในระดับพื้นที่มากมาย ซึ่งการทำงานด้าน อววน. นอกจากการทำงานในส่วนของการวิชาการแล้ว การทำงานในระดับพื้นที่ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นแหล่งที่มาของการศึกษา หลักสูตร งานวิจัยและนวัตกรรมจำนวนมาก ตัวอย่างพื้นที่ที่มีความน่าสนใจอีกแห่งหนึ่งคือ ชุมชนบ้านสันกำแพงปลา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหมู่บ้านชาวไทเขินที่มีอายุนานกว่า 200 ปี มีร้านอาหารเกษตรอินทรีย์ (Organic food) มีแนวคิดเข้ากับเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG) โดยเจ้าของร้านอาหารนี้เป็นคนไทยที่เคยไปศึกษาและทำงานด้านเกษตรอยู่ที่ประเทศอิสราเอลมานาน เมื่อกลับมาที่ประเทศไทยและเปิดร้านอาหารจึงได้ผสมผสานความทันสมัยแบบตะวันตกเข้ากับความเป็นท้องถิ่นแบบไทเขินโดยการใช้วัตถุดิบจากพื้นที่ถึงแม้จะอยู่ในต่างจังหวัด แต่คนที่ทำกิจการเป็นคนระดับโลก ทำให้เกิดแนวคิดในการทำวาระ “คนไทยคืนถิ่น” ซึ่งเกิดจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 นี้ ทำให้คนไทยคืนถิ่นกลับบ้านเกิดและไม่อยากกลับไปทำงานที่กรุงเทพฯ ได้อากาศใหม่ ๆ (New breath air) ที่ทำให้เกิดความคึกคักในพื้นที่ เนื่องจากมีคนกลับคืนถิ่นเกิดลักษณะคล้าย reverse brain drain ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่เองมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Cultural diversity) ที่อาจสามารถจัดทำแผนที่ทางวัฒนธรรม (Cultural mapping) เพื่อเพาะเลี้ยงชุมชนต่าง ๆ ให้เข้มแข็งมากขึ้น เพื่อเป็นตาน้ำของแม่น้ำสายใหญ่ ก่อให้เกิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ในระดับพื้นที่อย่างต่อเนื่องโดยไม่มีวันหมดสิ้น จึงเสนอให้คณะกรรมการอำนวยการ สอวช. ช่วยกันคิดและให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะแก่ สอวช. โดยอาจเสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ (Unconventional) หรือการคิดนอกกรอบ (Lateral thinking) เพื่อเป็นแหล่งความคิดใหม่ ๆ อันทรงคุณค่าของ สอวช. ต่อไป

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

○ มีข้อเสนอแนะ 3 ประการ คือ ประการแรก งานของวิทยสถานสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ (TASSHA) กับ สอวช. สามารถเชื่อมโยงกันได้หลายยุค ประการที่ 2 การดำเนินการเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Cultural diversity) นั้น โครงการมหาวิทยาลัยสู่ตำบล (U2T) ในระยะที่ 2 สามารถดำเนินการในเรื่องนี้ได้ เนื่องจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม จะต้องมีความเข้าใจประวัติศาสตร์ของพื้นที่นั้น ๆ ว่ามีความเป็นมาอย่างไร และประการที่ 3 เรื่องการคืนถิ่นของคนไทย ในอดีตคนจำเป็นต้องเข้าเมืองเพราะความเจริญอยู่ในเมือง มีโรงพยาบาล มีโรงเรียน ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าสามารถทำงานจากที่ไหนก็ได้และเป็นเรื่องที่พิสูจน์แล้วว่าทำได้จริง เด็กรุ่นใหม่กลับไปทำงานที่บ้านเกิดกันมาก

ดังนั้นการชูประเด็นนี้จะต้องพิจารณาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จะไปพร้อมกับการทำงานในพื้นที่ต่าง ๆ ควบคู่กันไป

○ เดิมกระทรวง อว. มาจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นงานที่มีความสำคัญของประเทศ อย่างไรก็ตาม ตอนนี้นงานที่กระทรวง อว. รับผิดชอบมีขอบเขตกว้างกว่างานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้น จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับงานด้านวัฒนธรรม ศิลปะ รวมถึงสุนทรียะ ซึ่งเป็นงานทางด้านที่เป็น Soft side ของชีวิต ประกอบกับประเทศไทยเป็นประเทศที่ได้รับการยกย่องจากทั่วโลกเป็นชาติวัฒนธรรมอันดับ 6 ของโลก จึงต้องให้น้ำหนักกับงานในด้านนี้ให้มากขึ้น อาจจะมีการจัดหลักสูตรพิเศษให้แก่ผู้ที่ปฏิบัติงาน เช่น เรื่อง Cosmological Time, Geological Time รวมถึงเรื่องประวัติศาสตร์ของไทย ซึ่งมีงานจำนวนมากให้สามารถนำไปทำได้และเพื่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ในเชิงกว้าง (Generalist) ยิ่งขึ้นโดยไม่ทิ้งความรู้ในเชิงลึกที่มีมาแต่เดิม

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุมฯ ครั้งที่ 9/2564

คณะกรรมการอำนวยการสำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติได้มีการประชุมฯ ครั้งที่ 9/2564 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2564 ต่อมาฝ่ายเลขานุการฯ ได้จัดทำรายงานการประชุม และแจ้งเวียนให้กรรมการพิจารณารับรองรายงานการประชุมเรียบร้อยแล้ว โดยไม่มีผู้ใดขอแก้ไขรายงานการประชุม

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุมฯ ครั้งที่ 9/2564

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อเสวนา

ระเบียบวาระที่ 3.1 นโยบาย อววน. เพื่อขับเคลื่อนการไปสู่เป้าหมาย Net Zero Greenhouse Gas Emission 2065

1. จากการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ 26 (Conference of the Parties: COP 26) และการประชุมอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การประชุมรัฐภาคีพิธีสารเกียวโต สมัยที่ 16 (Conference of the Parties Serving as the Meeting of the Parties to the Kyoto Protocol: CMP 16) และการประชุมรัฐภาคีความตกลงปารีส สมัยที่ 3 (Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to the Paris Agreement: CMA 3) ที่ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม – 12 พฤศจิกายน 2564 ณ เมืองกลาสโกว์ สหราชอาณาจักร เพื่อร่วมหาข้อตกลงในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ประเทศไทยโดยนายกรัฐมนตรีได้ร่วมกล่าวถ้อยแถลงเพื่อแสดงเจตนารมณ์ว่า ประเทศไทยจะยกระดับการแก้ปัญหาสภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่และด้วยทุกวิถีทาง เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี 2050 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) ภายในปี 2065 ด้วยการสนับสนุนทางการเงินและเทคโนโลยีอย่างเต็มที่และเท่าเทียม รวมถึงการเสริมสร้างขีดความสามารถจากความร่วมมือระหว่างประเทศและกลไกภายใต้กรอบอนุสัญญาฯ และเชื่อมั่นว่าประเทศไทยจะสามารถยกระดับ

การมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contributions: NDC) ของประเทศขึ้นเป็นร้อยละ 40 จากเดิมที่กำหนดที่ร้อยละ 20 -25 ภายในปี 2030

สอวช. ในฐานะหน่วยประสานงานกลางด้านพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (National Designated Entity : NDE) ของ The Climate Technology Centre and Network (CTCN) ภายใต้กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ตามที่ได้รับมอบหมายจากมติคณะรัฐมนตรี 2559 และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ในฐานะหน่วยงานประสานงานกลางของ UNFCCC ให้ สอวช. เป็นผู้แทนประเทศไทยในการเจรจาประเด็น “Technology Development and Transfer” และเข้าร่วมการประชุม ณ เมืองกลาสโกว์ สหราชอาณาจักรนี้เช่นกัน

2. ผลจากการประชุม COP 26 ได้มีข้อตกลงนานาชาติ Glasgow Climate Pact และมีการร่วมกันปฏิญญาได้แก่ การเลิกใช้ถ่านหินภายในปี 2040 การเลิกตัดไม้ทำลายป่าภายในปี 2030 การจำหน่ายยานยนต์ที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์ภายในปี 2040 โดยประเทศไทยอยู่ระหว่างการพิจารณาเพื่อเข้าร่วมปฏิญญานี้ อย่างไรก็ตามสาระที่สำคัญของข้อตกลงที่เห็นพ้องตรงกันคือการมุ่งไปสู่ Net Zero ร่วมกันเพื่อควบคุมการเพิ่มอุณหภูมิไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส กลไกทางการเงินเป็นกลไกที่สำคัญที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายซึ่งเป็นการสนับสนุนโดยประเทศพัฒนาผ่านเครื่องมือและมาตรการต่างๆ รวมทั้งดำเนินการปรับตัวและปกป้องชุมชนกับธรรมชาติ และการทำงานร่วมกัน

สำหรับในประเด็น Technology Development and Transfer ที่ สอวช. เป็นผู้แทนหลักของประเทศไทย มีสาระสำคัญได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของกลไกด้านเทคโนโลยี (Technology Mechanism) ภายใต้ UNFCCC ประกอบด้วย กลไกด้านนโยบาย คือ Technology Executive Committee (TEC) และกลไกด้านการปฏิบัติ คือ The Climate Technology Centre and Network (CTCN) รวมทั้งประเด็นด้านการเชื่อมโยงกลไกด้านเทคโนโลยี (Technology Mechanism) ข้างต้นกับกลไกด้านการเงิน (Financial Mechanism) ได้แก่ Green Climate Fund (GCF) และ Global Environment Facility (GEF)

โดยที่ผ่านมาประเทศไทยได้รับการสนับสนุนจาก CTCN ในการให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิค (Technical Assistance) ด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Mitigation) และด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Adaptation) จำนวน 6 โครงการ งบประมาณรวมทั้งสิ้น ประมาณ 31 ล้านบาท โดยเป็นโครงการที่ดำเนินงานแล้วเสร็จ จำนวน 4 โครงการ ประกอบด้วย (1) การเปรียบเทียบความเข้มข้นของการใช้พลังงานและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมโลหะของประเทศไทย (2) การประเมินเทคโนโลยีไฟถนนแบบประหยัดพลังงานและรูปแบบการจัดหาเงินทุนสำหรับเทศบาลในไทย (3) การสร้างขีดความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในภาคการเกษตร และ (4) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเตือนภัยล่วงหน้าของกรุงเทพฯ เพื่อรองรับอุทกภัยที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศ ในขณะที่อีก 2 โครงการ ได้แก่ การส่งเสริมอาคารสีเขียวในประเทศไทยสู่สังคมคาร์บอนต่ำ และการคาดการณ์แบบจำลองสภาพภูมิอากาศในระดับภูมิภาคที่มีความละเอียดสูงสำหรับประเทศไทย อยู่ระหว่างการดำเนินการ

การจะบรรลุเป้าหมาย NDC Carbon Neutrality และ Net Zero ตามที่ตั้งไว้ได้นั้น มีความท้าทายสำหรับประเทศไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากในขณะนี้ประเทศไทยตามแผนและโครงสร้างปัจจุบันของกิจกรรมต่างๆ ปล่อยก๊าซเรือนกระจก 331 MtCO₂e (ปี 2018) โดยเป้าหมายแรกคือ NDC ปี 2030 ต้องปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่เกิน 370 MtCO₂e ซึ่งต้องอาศัยกลไกการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยีและองค์ความรู้ต่างๆ ต้องมีการเปลี่ยนผ่านระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งภายในประเทศที่ต้องมี

การแลกเปลี่ยนและร่วมกันทำงานของทุกภาคส่วน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ Glasgow Climate Pact นั้น ในการนี้ จึงต้องมีการทำงานร่วมกันกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในเรื่องการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามเป้าหมายใหม่ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้ศักยภาพ อววน. หนุนเสริมอย่างมีทิศทาง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และมีความสามารถจัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมี ค่าใช้จ่ายและผลกระทบภายในประเทศน้อยที่สุด

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

○ เมื่อพิจารณาภาพใหญ่ของประเทศที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอีก 20-30 ปีข้างหน้า จำเป็นต้องผลักดันนโยบายนี้ให้เป็นวาระทางการเมือง (Political agenda) ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ไม่เป็นเพียงงานของข้าราชการประจำ (Bureaucratic agenda) เนื่องจากนักการเมืองเป็นกลุ่มที่สามารถส่งต่อและมีอิทธิพลต่อนโยบายให้ประชาชนเข้าใจ โดยอาจเริ่มจากการผลักดันให้เป็นนโยบายสำคัญของพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง (Election manifesto) ครั้งต่อไป

○ การขับเคลื่อนเป้าหมาย GHG Net Zero 2065 ของประเทศไทยเป็นเป้าหมายที่นายกรัฐมนตรีประกาศเป็นเป้าหมายของประเทศ แต่ประชาชนทั่วไปยังไม่เข้าใจเรื่องนี้มากนัก กรณีพื้นที่อุทยานธรณีสตูลสามารถสร้างเป็น “สถาบันพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Institute)” โดยใช้แนวทางเดียวกับวิทยาลัยสงฆ์สงคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ (TASSHA) เนื่องจากพื้นที่อุทยานสามารถตอบโจทย์ BCG ได้การที่ประเทศมีของดีทางธรรมชาติวิทยาอยู่ จึงควรลงทุนด้านการศึกษาที่นั่น และใช้พื้นที่ของอุทยานธรณีสตูลเป็นที่ตั้ง ทำสถาบันในรูปแบบเสมือน (Virtual) ดึงผู้เชี่ยวชาญจากส่วนราชการและมหาวิทยาลัย รวมทั้งนักวิจัยจากทั่วโลกมาร่วมศึกษาวิจัย แม้จะไม่เกิดเป็นวาระทางการเมืองในทันที แต่ก็เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้เห็นถึงความคุ้มค่าในการผลักดันให้เกิด Net Zero GHG ในอนาคตต่อไป ขณะนี้กระทรวง อว. ได้ประกาศนโยบายในการสร้างจังหวัดสตูลเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ BCG ของกระทรวง อว. และพื้นที่ที่สาธิตในการดำเนินการดังกล่าว

○ การผลักดันนโยบายให้เป็น Political agenda ได้นั้น ในทางเศรษฐศาสตร์จำเป็นต้องทำงานวิจัยที่แสดงให้เห็นผลประโยชน์จากงบประมาณที่ลงทุนไปว่ามีความคุ้มค่าเพียงใด ตัวอย่างหนึ่งคือ ในกฎหมายของต่างประเทศ กำหนดให้ทุกปีมีการทำวิจัยที่ชี้ชัดว่างบประมาณที่ลงทุนไปเกิดผลประโยชน์ตอบแทนแก่สังคมเป็นมูลค่าเท่าไร ทำให้นักการเมืองเห็นมูลค่าผลประโยชน์จากการลงทุนงบประมาณด้านนี้และให้ความสนใจต่อวาระนี้มากยิ่งขึ้น

○ แนวทางการดำเนินงานขับเคลื่อนทั้ง 6 แนวทางที่ สอวช. เสนอเป็นแนวทางที่กองทุน ววน. ดำเนินการร่วมกับเครือข่ายที่มีอยู่รวมถึงหน่วยบริหารและจัดการทุน ซึ่งสอดคล้องกับแผน ววน. และเป้าหมายของกองทุน ววน. เมื่อผนวกเป็นภาพเดียวกันก็จะเห็นบทบาทของ ววน. มากยิ่งขึ้น สำหรับแนวทางการดำเนินงานแนวทางที่ 1 การจัดทำข้อเสนอนโยบาย อววน. ควรเน้นมาตรการจูงใจเชิงเศรษฐศาสตร์ให้เข้มข้นมากยิ่งขึ้น แนวทางที่ 3 การเชื่อมโยงกลไกสนับสนุนกลไกด้านการเงิน เสนอให้กระทรวง อว. เชื่อมโยงกับภาคการเงินการธนาคารนอกเหนือจาก GCF & GEF เช่น กฎหมายของตลาดทุนในการสร้างพันธบัตรสีเขียว หรือสนับสนุนให้ธนาคารปล่อยเงินกู้สีเขียว เป็นต้น แนวทางที่ 4 การพัฒนาและสร้างผู้เชี่ยวชาญและองค์ความรู้ที่สำคัญ สนับสนุนการทำ MRV ในส่วน SMEs ให้สามารถปฏิบัติตามแนวทางได้โดยการส่งเสริมความรู้ เช่น การตรวจวัด GHG ให้แก่ SMEs และแนวทางที่ 6 ร่วมกับสภาเกษตรกรแห่งชาติจัดทำมาตรการส่งเสริมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยเชื่อมโยงกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งมีข้อจำกัดด้านกำลังคน และให้มีการส่งผ่านองค์ความรู้แก่เกษตรกรผ่านสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น ทำให้เกษตรกรใกล้ชิดกับสถาบันการศึกษาใน

ท้องถิ่น สนับสนุนทักษะด้านดิจิทัล (digital literacy) ให้เกษตรกรเข้าถึงเทคโนโลยีได้มากขึ้น รวมถึงการให้ทุนวิจัยพัฒนาสายพันธุ์พืชและสัตว์ที่ทนต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีเตือนภัยที่แม่นยำ

○ กลไกสำคัญที่จะช่วยลดการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล (Fossil Fuel) คือ Carbon Constraints ยกตัวอย่างเช่น Carbon Credit การกำหนดราคาคาร์บอน (Carbon Pricing) ภาษีคาร์บอน (Carbon Tax) เป็นต้น จะต้องสร้างให้เป็นวาระทางการเมืองเพื่อให้เกิดการตัดสินใจในระดับประเทศ สิ่งทีภาคอุตสาหกรรมต้องแบกรับคือต้นทุนที่สูงขึ้นจากการใช้พลังงานจากคาร์บอน ซึ่งกระทรวง อว. สามารถสนับสนุนการนำเทคโนโลยีฐานชีวภาพ (Bio-Based) และนวัตกรรมมาพัฒนาเชื้อเพลิงทดแทนเพื่อใช้ทดแทนเชื้อเพลิงจากคาร์บอนให้ต้นทุนการผลิตต่ำลง คู่ขนานไปกับการพัฒนาภาษีคาร์บอนและการกำหนดราคาคาร์บอน พร้อมกับการให้มีการศึกษาแผนเปลี่ยนผ่านสู่การใช้รถยนต์ไฟฟ้า (EV) ซึ่งในขณะนี้ บพข. ร่วมมือกับ สวทช. ดำเนินการศึกษาเรื่องดังกล่าวทั้งในเชิงเทคนิค เศรษฐกิจและสังคม และได้ขอเสนอแนะเบื้องต้น คือ ในช่วงเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยีไปสู่รถยนต์ไฟฟ้านั้น การใช้แบตเตอรี่แบบไฮบริดจะช่วยรักษากลไกตลาดของอุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพ ในขณะเดียวกันประเทศไทยจะต้องพัฒนาเทคโนโลยีกลุ่มแบตเตอรี่, Charging Unit และการเก็บรักษาพลังงาน (Energy Storage) เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนภายในประเทศได้ ไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้าอุปกรณ์และเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เพราะหากมุ่งเป้าไปยังการลด GHG เพียงอย่างเดียวโดยที่ประเทศไทยไม่มีความพร้อมด้านเทคโนโลยีจะทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจของประเทศ

○ การขับเคลื่อนเป้าหมาย GHG Net Zero 2065 ของประเทศไทยเป็นเป้าหมายที่นายกรัฐมนตรีประกาศเป็นเป้าหมายของประเทศ และตรงกับสิ่งที่ สวทช. เสนอ จึงเป็นโอกาสดีที่ควรดำเนินการและควรผลักดันให้วาระนี้เป็นวาระทางการเมือง (Political agenda) โดยเริ่มต้นที่การเมืองท้องถิ่น สนับสนุนให้มีตราสารหนี้สีเขียว (Green Bond) ที่ออกโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือจังหวัด เมื่อสภาพแวดล้อมดีขึ้นประชาชนก็จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นไปด้วย ปัจจุบันองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกเป็นตัวแทนของประเทศไทยในการดำเนินการวัดระดับและรายงานผลต่าง ๆ ทั้งนี้ กระทรวง อว. ควรทำงานร่วมกับกระทรวงมหาดไทยในการออกระเบียบหรือมาตรการในระดับท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการแข่งขันกันระหว่างพื้นที่ต่าง ๆ ในการพยายามลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

○ การวัดระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีหลักเกณฑ์การวัดเป็นไปตาม National Determined Contribution (NDCs) การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับอุตสาหกรรมมีหน่วยงานที่ดำเนินการเรื่องนี้ อยู่ที่ สวทช. ในเรื่องของ Product Life-cycle ในระดับพื้นที่สามารถประยุกต์เป็น Green Index ของเมืองได้ การผลักดันเรื่องนี้เป็นวาระทางการเมืองในระดับประเทศ มีแรงกดดันการค้าและการลงทุนเพื่อให้ค้าขายกับต่างประเทศได้ โดยในปัจจุบัน นอกจากการชดเชยคาร์บอนแล้ว ภาคเอกชนยังจำเป็นต้องลงมือทำอย่างจริงจัง เพื่อให้ได้รับความร่วมมือจากพันธมิตรต่างประเทศอีกด้วย สำหรับภาคการเกษตร เมื่อเร็ว ๆ นี้ สภาเกษตรกรแห่งชาติได้หารือในเรื่องนี้ เนื่องจากในปัจจุบันภาคการเกษตรมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกคิดเป็นปริมาณประมาณร้อยละ 15 ของทั้งหมด โดยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ต้องตระหนักและเห็นความสำคัญ ซึ่งเกษตรกรเองก็ตระหนักและต้องการช่วยชาติในเรื่องนี้ ดังนั้น จึงต้องการความรู้ทางด้านวิชาการและเทคโนโลยีจากกระทรวง อว. เข้ามาช่วย เช่น การเพาะปลูกข้าวมีการปล่อยคาร์บอนจำนวนมาก ทำให้ต้องมีการ subsidize จำนวนมาก เกษตรกรต้องการปรับเปลี่ยนการปลูกข้าวไปเป็นปลูกพืชชนิดอื่น เช่น ต้นไผ่ ซึ่งช่วยลดคาร์บอนได้มากกว่าไม้อื่น ๆ เมื่อปลูกไผ่แล้วก็ต้องมีการเพิ่มมูลค่าจากต้นไผ่ จึงขอให้กระทรวง อว. สนับสนุนด้านวิชาการในเรื่องนี้ กรณียกตัวอย่างการเพิ่มมูลค่า เช่น ประเทศสิงคโปร์มีสถาบันที่สร้างสรรค์การเพิ่มมูลค่าจากต้นไผ่ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง โดยอาศัยวิชาการไม่เพียงการจักสาน เป็นการวิจัยร่วมกับสถาบันวิจัยจากเมืองซูริก

สวิตเซอร์แลนด์ทำการวิจัยเรื่องดังกล่าวเป็นการเฉพาะ ซึ่งหากประเทศไทยสามารถพัฒนาได้ก็จะเป็นการเชื่อมโยงกับ Creative Economy ได้ด้วย

○ มอบหมายให้ สอวช. จัดทำเป็น Policy paper โดยนำเอาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปปรับปรุงแนวทางและนำเสนอต่อสภานโยบายต่อไป

มติที่ประชุม

รับทราบข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย อววน. เพื่อขับเคลื่อนการไปสู่เป้าหมาย Net Zero Greenhouse Gas Emission 2065 และให้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการและจัดทำเป็น Policy paper ต่อไป

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องสืบเนื่อง

ระเบียบวาระที่ 4.1 การบริหารโอกาสจากทุนอารยธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

1. ในการประชุม กอวช. ครั้งที่ 8/2564 เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2564 กอวช. ได้มอบหมายให้ สอวช. จัดทำประเด็นการบริหารโอกาสของประเทศจากทุนอารยธรรม (Cultural Heritage) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) ของประเทศในการสร้างโอกาสในการพัฒนาประเทศ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดย สอวช. ได้รวบรวมและวิเคราะห์ทุนทางสังคมและอารยธรรมของไทย บทบาท อววน. ในการต่อยอดทุนอารยธรรมสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอารยธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Civilization & Creative Industry) นำเสนอต่อ กอวช. ในการประชุม ครั้งที่ 9/2564 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2564 โดย กอวช. ได้มอบหมายให้ สอวช. นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ กอวช. ไปจัดทำแนวทางในการบริหารโอกาสของประเทศจากทุนอารยธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อขับเคลื่อนให้การดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

2. สอวช. ได้ปรึกษาหารือกับผู้ทรงคุณวุฒิ และจัดทำร่างข้อเสนอแนวทางการบริหารโอกาสของประเทศจากทุนอารยธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายในการใช้ อววน. เพื่อหนุนนำให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนอารยธรรม ต่อยอดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจดิจิทัล เสริมสร้างการแข่งขันเชิงพื้นที่ การสร้างความสุข ความภูมิใจในชุมชน เป็นรากฐานความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และความคิดสร้างสรรค์แบบไทย ตลอดจนการใช้ทุนอารยธรรมในการสร้าง soft power เพื่อสร้างคุณค่าและความผูกพันต่อแบรนด์ไทยในระดับนานาชาติ

กรอบแนวคิดการดำเนินงานในเบื้องต้น ประกอบด้วย

1) ระบบข้อมูล – ศึกษารวบรวมองค์ประกอบของทุนทางอารยธรรมเชิงพื้นที่ และพัฒนาระบบวิธีวิจัยและหลักฐานที่สามารถใช้ประเมินคุณค่าของทุนอารยธรรม ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ทั้งในระดับปัจเจก ชุมชน และประเทศ

2) การพัฒนากำลังคน – กลไกและมาตรการส่งเสริมการพัฒนากำลังคนตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value chain) ของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทุนอารยธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้าง creative & cultural entrepreneurs ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และนานาชาติ

3) นโยบาย และการพัฒนาระบบนิเวศสร้างสรรค์ - บูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าทางวัฒนธรรมร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชน การจัดทำ

เป้าหมาย กรอบนโยบาย และกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน มีแผนแม่บทและแผนที่นำทางการพัฒนา (Roadmap) เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้

4) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม – ศึกษาวิเคราะห์ ประเมินโอกาส กำหนดวาระการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ตลอดจนกลไกการสนับสนุนแบบมุ่งผลลัพธ์ (Result-oriented) เพื่อต่อยอดข้อได้เปรียบจากความหลากหลายทางสังคม และอารยธรรมของไทยสู่การสร้างมูลค่าเพิ่ม

5) การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ - พัฒนากลยุทธ์ สร้างเป้าหมายร่วม และพัฒนาแนวทางในการอนุรักษ์ ควบคู่กับการใช้ประโยชน์ทางอารยธรรม ต่อยอดสู่การสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้เกิดการสร้างคุณค่า (Value creation) ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นรากฐานความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และความคิดสร้างสรรค์แบบไทย

6) การสร้าง soft power จากทุนทางอารยธรรม - ส่งเสริมการทูตวัฒนธรรม (Cultural Diplomacy) สร้าง soft power จาก Cultural Heritage เพื่อสร้างคุณค่าและความผูกพันต่อแบรนด์ไทยในระดับนานาชาติ โดยกำหนดกระแสหลักของประเทศในแต่ละปี มีทุนสนับสนุนให้กับกลุ่มเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อให้ผลงานที่สร้างไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ให้ศิลปินและกลุ่มช่างท้องถิ่นได้มีพื้นที่ทางศิลปกรรมในโลก ออนไลน์มากขึ้น

รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

○ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์อาจพิจารณาได้ในสองรูปแบบ คือ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์แบบแรกซึ่งเป็นเศรษฐกิจในชนบทหรือกิ่งเมืองกิ่งชนบท มีชุมชนในชนบท หมู่บ้าน ตำบล เป็นหน่วยที่สำคัญ เป็นศิลปะแบบสมัครเล่น ไม่ได้ทำเป็นวิชาชีพ คนทำศิลปะส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร แต่ฝีมือเท่ากับมืออาชีพ เช่น นักร้องลูกทุ่ง ไม่ต้องฝึกอะไร ก็เกิดเป็นคนดังมืออาชีพได้ ประเด็นสำคัญคือจะต้องไปเพาะเลี้ยงในชุมชนด้วยการมองชุมชนด้วยสายตาใหม่ว่าเป็นตาน้ำแห่งสุนทรียะ ศิลปะและอารยธรรม และจะต้องตั้งโรงเรียนให้มีหลักสูตรที่เป็นที่มาของศิลปะ วัฒนธรรม แบบที่สองเป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของมหานคร เป็นเรื่องของศิลปินอาชีพ มีโรงเรียนวิชาชีพต่าง ๆ มากมาย คนกลุ่มนี้จะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ไม่ทำเกษตรแล้วทำแต่ศิลปะอย่างเดียว ซึ่งเราคุ้นชินกับแบบหลังนี้มากกว่าแบบแรก แต่มีจุดอ่อนตรงที่ไม่มีฐานที่เป็นไทยเนื่องจากรับอิทธิพลต่าง ๆ มาจากต่างประเทศ แตกต่างจากชุมชนกิ่งเมืองกิ่งชนบทที่สร้างบนพื้นฐานของรากเหง้าเดิมของไทย จึงต่อยอดได้เรื่อย ๆ

○ ปัจจุบันมีผู้สนใจทำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกันมาก แต่เรานำมาใช้เปรียบเทียบกับเศรษฐกิจแบบทุนนิยม เช่น เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเศรษฐกิจของจริง ใช้กิน นุ่งห่ม ยารักษาโรค เศรษฐกิจตลาดเป็นแบบเงินตราได้เงินมาใช้เงินมาซื้อข้าวของเครื่องใช้ แต่ทว่ายังมีอีกทัศนะหนึ่งคือ มีเศรษฐกิจพอเพียงที่เป็นจริงในประวัติศาสตร์ที่เป็นจริงของไทย เป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบที่มีการเกษตรและเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์คู่กันไปตลอด อย่างที่เห็นกันมาว่าชาวนาไทยทำงาน 3-4 เดือน จากนั้นเก็บเกี่ยวและหลังจากนั้นก็ว่าง หรือไปอยู่กับเจ้ากับนาย ทำงานให้เจ้าให้นาย ภายหลังมีการเลิกทาสก็อยู่กับตัวเอง มีการละเล่น ศิลปะ อารยะ ต่อมาในยุคปัจจุบันเกิดเศรษฐกิจ Experience, เศรษฐกิจ Well-being, เศรษฐกิจหย่อนคลาย ดังนั้นนอกจากประเทศไทยจะทำเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับกินใช้ นุ่งห่มแล้ว จะต้องกลับไปฟื้นฟู DNA ของคนไทยที่เป็นทั้งช่าง กวี ศิลปินพื้นบ้าน ซึ่งเป็นทรัพย์สินอันมีค่าที่ซ่อนอยู่ คนไทยทำได้ดีและมีมูลค่าเพิ่มสูงมาก เศรษฐกิจพอเพียงจึงต้องทำคู่ไปกับเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์เสมอ โดยจะต้องมีการออกแบบงบประมาณการวิจัยที่ส่งเสริมในเรื่องนี้ด้วย

○ วิธีการสร้างเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์จะต้องให้ความสำคัญกับเด็กและผู้สูงวัยไปพร้อม ๆ กัน โดยสร้างให้เป็นกระแสขึ้นมา พร้อมกับต้องรักษาภาคเกษตรไว้เพื่อรักษาศิลปะของไทยไว้ เพราะภาคเกษตรเป็นที่มาของจิตวิญญาณแบบไทย อีกประการคือ ชุมชนเป็นหน่วยที่ขาดไม่ได้ดังที่กล่าวมาแล้ว เพราะมีประเพณีชุมชนอยู่ รวมถึงต้องทำนุบำรุงวัดซึ่งอยู่คู่กับชุมชน เพราะทุกตำบลล้วนมีวัดตั้งอยู่ และต้องทำให้พระสงฆ์กลับมามีบทบาทเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณในชุมชน มีครูและนักพัฒนาชุมชนมาช่วยเสริม ในขณะที่สถาบันพระมหากษัตริย์และเจ้านายในแต่ละจังหวัด เช่น เจ้าเมืองคุ่มต่าง ๆ ในภาคเหนือ เป็นต้น ก็มีความสำคัญในการรักษาศิลปะชั้นประณีตให้คงอยู่ ยกตัวอย่าง ชาวไทลื้อ นับถือเจ้าสิบทอดมาจากชนกลุ่มเล็ก ๆ เป็นผู้ทำพิธีทางศาสนา เป็นต้น ทั้งนี้ การทำงานของเราให้เฉพาะเรื่องสำคัญเพียงไม่กี่เรื่องที่สามารถจะชนะได้ เป็นหมัดน็อก ไม่ต้องทำหลายเรื่อง

○ เสนอให้มี “Arts Go Virtual” ด้วยพลังของเทคโนโลยีสมัยใหม่ การทำให้ศิลปะ go virtual จะทำให้มีพลังมากขึ้น ให้มี cultural corridor เช่นพื้นที่ ลำพูน เชียงใหม่ ลำปาง โดยพูดถึงศิลปะ ความเป็นอยู่ ชาติพันธุ์ ประวัติศาสตร์ของพื้นที่นั้น รวบรวมเรื่องราว เช่น อาหาร วัด สถานที่สำคัญต่าง ๆ เข้าด้วยกัน อาจมี QR Code หรือ Clip ให้อ่าน ทำให้สามารถเข้าถึงได้ทั่วโลก ทำได้ทุกภาษาและเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ราคาไม่แพง และสื่อเหล่านี้สามารถส่งออกได้โดยไม่ติดเรื่องกำแพงภาษี รวมถึงยังสามารถขายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของไทยทางออนไลน์ได้ หากมีการออกแบบให้ดีเป็น package อาจทำเป็นพิพิธภัณฑ์เสมือน (Virtual museum), Virtual gallery, Virtual โรงทอผ้าไหม เป็นต้น

○ ควรให้ความสำคัญในการสร้างคน โดยปรับเปลี่ยนจากโรงเรียนในโครงการสนับสนุนการจัดตั้งห้องเรียนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนโดยการกำกับดูแลของมหาวิทยาลัย (โครงการ วมว.) ซึ่งปัจจุบันมีจำนวน 20 กว่าโรงเรียนเป็นโครงการด้านศิลปศาสตร์ (โครงการ Arts วมว.) ด้วย มีตัวอย่างจากโรงเรียนในต่างประเทศ เช่น อิสราเอลและรัสเซียที่ส่งเสริมสำหรับเด็กที่มีพรสวรรค์ด้านด้านศิลปะ เช่น การร้องโอเปร่า เป็นต้น โรงเรียนในโครงการของไทยมีโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพพร้อมอยู่แล้วเพียงแต่ต้องหาบุคลากรเพิ่มเติมเพื่อมาสอนด้านศิลปะ การสร้างคนตั้งแต่จุดนี้จะทำให้มีโอกาสเห็นนวัตกรรมได้เร็วยิ่งขึ้น

○ ช่างศิลปะต่าง ๆ ของไทยมีความสามารถด้านศิลปะสูงมาก เช่น ช่างลวดตัดสามารถตัดลายเป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ ได้อย่างงดงาม ช่างตีอลูมิเนียมสามารถตีขึ้นได้สวยงาม ทว่าไม่รู้วิธีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าของงานศิลปะที่ทำอยู่ ซึ่งหากสามารถนำศิลปะมาบวกกับเทคโนโลยีที่กระทรวง อว. ส่งเสริมจะสามารถยกระดับความสามารถในการแข่งขันของคนไทยได้อีกมาก

○ การต่อยอดจากทุนทางด้านอารยธรรมและเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์เพื่อการใช้ประโยชน์ให้เป็นรูปธรรมมากขึ้นในส่วนของทุนด้านศิลปะวัฒนธรรมที่มีอยู่แล้ว ควรให้สถาบันอุดมศึกษาทำการวิจัยและพัฒนาเป็นเรื่องราวในรูปแบบดิจิทัลให้เป็นที่ยึดจับของผู้คนเป็นการใช้ทุนที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สถาบันอาจมีการเพิ่มหลักสูตรของสถาบันต่าง ๆ ที่มีการสอนเรื่องเหล่านี้โดยนำเทคโนโลยีมาร่วมด้วยเพื่อสร้างความพร้อมในการถ่ายทอดศิลปะและมีกลไกการสนับสนุนตลอดระยะเวลา มีการพัฒนาระบบนิเวศ (Ecosystem) และให้ทุนต่อยอดจากเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ไปสู่การเป็นผู้ประกอบการทั้งในภาคการผลิต การบริการ รวมถึงการท่องเที่ยว และควรมีการบูรณาการร่วมกับกระทรวงวัฒนธรรมและกระทรวงอุตสาหกรรมในการจัดทำ roadmap ร่วมกันเพื่อให้มีพลังมากยิ่งขึ้น

มติที่ประชุม

รับทราบร่างข้อเสนอแนวทางการบริหารโอกาสของประเทศจากทุนอารยธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และให้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องเพื่อพิจารณา

ระเบียบวาระที่ 5.1 การพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานบุคคล

1. ข้อ 6 แห่งข้อบังคับ กอวช. ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2563 กำหนดให้มี “คณะกรรมการบริหารงานบุคคล” ที่ กอวช. แต่งตั้ง ประกอบด้วย

- (1) ผู้อำนวยการ สอวช. เป็นประธานกรรมการ
- (2) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของ กอวช. จำนวน 1 คน เป็นอนุกรรมการ
- (3) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกด้านการบริหารงานบุคคล จำนวน 2 คน เป็นอนุกรรมการ
- (4) รองผู้อำนวยการ สอวช. เป็นอนุกรรมการ
- (5) ผู้ช่วยผู้อำนวยการที่รับผิดชอบด้านงานบริหารงานบุคคล เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

2. กอวช. ได้มีคำสั่งที่ 2/2563 ลงวันที่ 4 มีนาคม 2563 แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานบุคคล โดยคณะกรรมการบริหารงานบุคคล มีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี และจะครบวาระในวันที่ 3 มีนาคม 2565 รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

3. ฝ่ายเลขานุการจึงขอเสนอรายชื่ออนุกรรมการบริหารงานบุคคล ซึ่งมาจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของ กอวช. จำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกด้านการบริหารงานบุคคล จำนวน 2 คน (ชุดเดิม) เป็นอนุกรรมการบริหารงานบุคคลอีกราวหนึ่ง

มติที่ประชุม

เห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานบุคคล

ระเบียบวาระที่ 5.2 การพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ

1. มาตรา 25 (4) แห่งพระราชบัญญัติสถานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2562 กำหนดให้คณะกรรมการอำนวยการสำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (กอวช.) มีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของ สอวช. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หน้าที่และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับ สอวช. ในเรื่อง การแต่งตั้ง และหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตรวจสอบ และการกำหนดขอบเขตเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบและผู้ตรวจสอบภายใน

2. คณะกรรมการอำนวยการสำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ได้มีคำสั่งที่ 1/2563 ลงวันที่ 4 มีนาคม 2563 แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี และจะครบวาระในวันที่ 3 มีนาคม 2565 โดยมีองค์ประกอบดังนี้

(1) นายสัมพันธ์ ศิลปนาฏ	ประธานกรรมการ
(2) นางสาวเน่งน้อย เจริญทวีทรัพย์	กรรมการ
(3) นางคุณากร วิทย์ไพศาล	กรรมการ
(4) ผู้ตรวจสอบภายใน	เลขานุการ

3. ข้อ 5 ของข้อบังคับคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบภายใน พ.ศ. 2563 กำหนดให้คณะกรรมการตรวจสอบ ประกอบด้วย

1) ประธานกรรมการตรวจสอบ แต่งตั้งจากกรรมการใน กอวช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก กอวช.

2) กรรมการตรวจสอบ จำนวน 2 - 4 คน แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบ

3) หัวหน้าหน่วยงานตรวจสอบภายในของ สอวช. เป็นเลขานุการ

คณะกรรมการตรวจสอบซึ่ง กอวช. แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการสอบทานงบการเงิน การสอบทานระบบการควบคุมภายใน การสอบทานการบริหารความเสี่ยง การสอบทานการกำกับดูแลที่ดี และการกำกับดูแลงานตรวจสอบภายใน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี แต่ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

4. ฝ่ายเลขานุการจึงขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการตรวจสอบชุดใหม่ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของ กอวช. เป็นประธานกรรมการตรวจสอบ และผู้ทรงคุณวุฒิกายนอกด้านการตรวจสอบ จำนวน 2 คน เป็นกรรมการตรวจสอบ โดยมีที่ปรึกษาคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งมาจากกรรมการตรวจสอบเดิมที่ครบวาระการดำรงตำแหน่งแล้ว เพื่อประโยชน์ของ สอวช. อย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1. นายสัมพันธ์ ศิลปนาฏ	ประธานกรรมการตรวจสอบ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของ กอวช.	
2. นางพรสิริ ปุณเกษม	กรรมการตรวจสอบ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบ	
3. นางคุณากร วิทย์ไพศาล	กรรมการตรวจสอบ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบ	
4. นางสาวเน่งน้อย เจริญทวีทรัพย์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการตรวจสอบ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบ	
5. ผู้ตรวจสอบภายใน	เลขานุการ
สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ	

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งมาจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของ กอวช. จำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบ จำนวน 2 คน

2. เห็นชอบการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบ จำนวน 1 คน เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการตรวจสอบ

ระเบียบวาระที่ 5.3 การรับรองรายงานการสอบบัญชีของหน่วยบริหารและจัดการทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

1. ข้อ 20 และข้อ 21 แห่งข้อบังคับคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ว่าด้วยหน่วยบริหารและจัดการทุน พ.ศ. 2562 กำหนดไว้ดังนี้

ข้อ 20 กำหนดให้สภานโยบาย และ กอวช. มีอำนาจกำกับดูแลการดำเนินงานของหน่วยบริหารและจัดการทุนให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งฯ

ข้อ 21 กำหนดให้หน่วยบริหารและจัดการทุนจัดทำและรายงานงบการเงินที่ได้รับการตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตต่อ กอวช. ภายใน 120 วันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

2. หน่วยบริหารและจัดการทุน ทั้ง 3 หน่วย ประกอบด้วย (1) หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (บพข.) (2) หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนากำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม (บพค.) และ (3) หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) ได้จัดทำบัญชีและได้ส่งงบการเงินของหน่วยบริหารและจัดการทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ให้บริษัท สอบบัญชีธรรมดา จำกัด ในฐานะผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของ สอวช. ดังนี้

1) งบการเงินหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (บพข.) สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2564

2) งบการเงินหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนากำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม (บพค.) สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2564

3) งบการเงินหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2564

ต่อมา บริษัท สอบบัญชีธรรมดา จำกัด ในฐานะผู้สอบบัญชี ได้ส่งรายงานการตรวจสอบของหน่วยบริหารและจัดการทุน และรายงานดังกล่าวได้รับเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยบริหารและจัดการทุนเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการสอบบัญชีของหน่วยบริหารและจัดการทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

ระเบียบวาระที่ 6 เรื่องเพื่อทราบ

ระเบียบวาระที่ 6.1 การแต่งตั้งผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนากำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม

1. ข้อ 16 แห่งข้อบังคับ กอวช. ว่าด้วยหน่วยบริหารและจัดการทุน พ.ศ. 2562 กำหนดให้แต่ละหน่วยบริหารและจัดการทุน มีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการบริหารหน่วยบริหารและจัดการทุนแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับภารกิจของหน่วยบริหารและจัดการทุน มีหน้าที่บริหารหน่วยบริหารและจัดการทุนตามหลักธรรมาภิบาล ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยบริหารและจัดการทุน และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานและลูกจ้างของหน่วยบริหารและจัดการทุนทุกตำแหน่ง

คณะกรรมการบริหารหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนากำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม (บพค.) ได้มีคำสั่งที่ 8/2563 ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2563 แต่งตั้งผู้อำนวยการ บพค. และต่อมาผู้อำนวยการ บพค. ได้ขอลาออกตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2564 เป็นต้นไป

2. บพค. ได้ดำเนินการสรรหาผู้อำนวยการ บพค. ใหม่ตามระเบียบ กอวช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุน พ.ศ. 2563 กำหนดเสร็จสิ้นแล้ว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

มติที่ประชุม

รับทราบการแต่งตั้งผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนากำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม

ระเบียบวาระที่ 7 เรื่องอื่น ๆ

ระเบียบวาระที่ 7.1 กำหนดการประชุมคณะกรรมการผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2565

กำหนดการประชุมคณะกรรมการผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2565 ในวันพฤหัสบดีที่ 24 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.30 – 15.30 น.

มติที่ประชุม

รับทราบ

เลิกประชุมเวลา 15.30 น.

นางสาวนันทรัตน์ มหาสวัสดิ์
นางสาวภัทรพร บุญยิ่งยง
ผู้จัดรายงานการประชุม
นายกิตติพงศ์ พร้อมวงศ์
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

สรุปมติที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการ สอวช. ครั้งที่ 1/2565

วาระที่	เรื่อง	มติที่ประชุม	งานที่ต้องดำเนินการ	ผู้ปฏิบัติ
1	ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ	-	-	-
2	รับรองรายงานการประชุมฯ ครั้งที่ 9/2564	รับรองรายงานการประชุมฯ ครั้งที่ 9/2564	-	-
3.1	นโยบาย อววน. เพื่อขับเคลื่อนการไปสู่เป้าหมาย Net Zero Greenhouse Gas Emission 2065	รับทราบประเด็นนโยบาย อววน. เพื่อขับเคลื่อนการไปสู่เป้าหมาย Net Zero Greenhouse Gas Emission 2065 และให้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการต่อไป	นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการ	กลุ่มยุทธศาสตร์ อววน.
4.1	การบริหารโอกาสจากทุนอารยธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์	รับทราบร่างข้อเสนอแนวทางการบริหารโอกาสของประเทศจากทุนอารยธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ 2065 และให้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการต่อไป	นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการ	กลุ่มยุทธศาสตร์ อววน.
5.1	การพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานบุคคล	เห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานบุคคล	นำเสนอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานบุคคล เพื่อประธาน กอวช. พิจารณาลงนาม	กลุ่มบริหารและพัฒนาองค์กร
5.2	การพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ	1. เห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งมาจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของ กอวช. จำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบ จำนวน 2 คน 2. เห็นชอบการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตรวจสอบจำนวน 1 คน เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการตรวจสอบ	นำเสนอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อประธาน กอวช. พิจารณาลงนาม	หน่วยตรวจสอบภายใน
5.3	การรับรองรายงานการสอบบัญชีของหน่วยบริหารและจัดการทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564	รับรองรายงานการสอบบัญชีของหน่วยบริหารและจัดการทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564	-	-

วาระที่	เรื่อง	มติที่ประชุม	งานที่ต้องดำเนินการ	ผู้ปฏิบัติ
6.1	การแต่งตั้งผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนากำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม	รับทราบการแต่งตั้งผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนากำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม	-	-
7.1	กำหนดการประชุม กอวช. ครั้งที่ 2/2565	รับทราบกำหนดการประชุมฯ ครั้งที่ 2/2565 ในวันพฤหัสบดีที่ 24 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.30 – 15.30 น.	จัดทำระเบียบวาระการประชุมฯ	กลุ่มบริหารและพัฒนาองค์กร